

ДЕ Е БЪЛГАРИЯ

Питатъ ли ме, де зората
 Ме ѝ огрѣла първи пжтъ.
 Питатъ ли ме де ѝ земята,
 Що най-любя на свѣтътъ?

Тамо, азъ ще отговоря,
 де се бѣлий Дунавъ лѣй,
 Де отъ Изтокъ Черно-море
 Се бунтува и свѣтлѣй;

Тамо, де се възвишава
 Горда Стара-планина,
 Де Марица тихо шава
 Изъ тракийска равнина,

Тамъ де Вардаръ презъ полята
 Мжтенъ лѣй се и шуми,
 Де на Рила грѣй главата,
 И при Охридски вълни.

Тамъ, де днесъ е зла неволя,
 Де народа ѝ мжченикъ,
 Дето плачатъ и се молятъ
 Се на сжщиятъ езикъ.

Тамъ роденъ съмъ! Тамъ дѣди ми
 Днесъ почиватъ подъ земя.
 Тамъ гърмѣло тѣхно име
 Въ миръ и въ браннитѣ поля.

До чукаритѣ Карпатски
 Е стигнала тѣхна власть
 И стениѣ Цариградски
 Треперали сж тогазъ.